

der lichten Hälfte des Äqvinagefeiert wird, ÇKDr. Verz. d. B. H. No. 1181.

विज्ञर (2. वि + ज्ञ) adj. nicht alternd ÇAT. Br. 14, 7, 2, 28. KĀND. Up. 8, 7, 1. MAITRUP. 6, 4, 25. KATHĀS. 41, 11. — 2) m. Stengel ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 3) f. मा N. eines Flusses in Brahman's Welt (das Alter fern haltend) KAUSH. Up. 1, 3, 4.

विज्ञन्न MAITRUP. 6, 13 wohl fehlerhaft für विज्ञरपय.

विज्ञर्ग (2. वि + ज्ञ) adj. gebrechlich VS. 30, 15. विज्ञर्गीकर् ge-
brechlich machen: पुरा जरा कलेवरं विज्ञर्गीकरोति ते MBh. 12, 12084.

1. विज्ञल (2. वि + ज्ञ) adj. wasserlos: जलधर HARIV. 3822. तोयाशय VARĀH. BRH. S. 19, 20. विज्ञले (= अष्टकाले Comm.) bei Dürre ABH. Br. 6, 10 in Ind. St. 1, 41.

2. विज्ञल adj. fehlerhafte v. l. für विज्ञल H. 414.

विज्ञल्प (von जल्प mit वि) 1) m. ein ungerechter Vorwurf: व्यक्त्या-
सूयया गूढमानमुद्गातरालया। अथद्विपि कदातोक्तिर्विज्ञल्यो विदुषा मतः॥
UśśVALANĪLAMANI im ÇKDr. f. dass.: अथज्ञानतदुष्टोक्तिर्विज्ञल्यो MĀRK. P. 51, 50. — 2) f. मा N. einer bösen Genie MĀRK. P. 51, 50.

विज्ञवल s. u. विज्ञपिल.

विज्ञाका v. l. für विज्ञाका Verz. d. Oxf. H. 124, b, N. 4.

विज्ञाति (2. वि + ज्ञा) adj. zu einer anderen Klasse gehörig, ungleich-
artig, heterogen KUSUM. 7, 9. KULL. zu M. 9, 198. — Vgl. वैज्ञात्य, सज्ञाति.

विज्ञातीय (2. वि + ज्ञा) adj. dass. KAP. 1, 22. NĪLAK. 180. KUSUM. 6,
14, 7, 11. 16, 11. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 123. MADHUS. in Ind. St. 4, 22,
24. SARVADARÇANAS. 61, 18. KULL. zu M. 1, 2, 3, 43. तद्विज्ञातीय SĀH. D.
219, 3. Schol. zu KAP. 1, 104.

विज्ञानक (von 1. ज्ञा mit वि) adj. kennend, vertraut mit: दुःखानाम-
विज्ञानकः MBh. 13, 5334.

विज्ञानि (2. वि + 1. ज्ञान) adj. fremd: विज्ञानिर्यत्र ब्राह्मणो रात्रिं वसं-
ति पापयो AV. 5, 17, 18. Wollte man übersetzen ohne Weib, so müsste
man die Sitte der Ueberlassung des Weibes an den geehrten Gast an-
nehmen, für welche sonst keine Belege bekannt sind.

विज्ञानिवस् partic. perf. für विज्ञानिवस् (von जन् oder ज्ञा) RV. 10, 77, 1.

विज्ञानु s. ज्ञानु: die neuere Ausg. liest सव्यज्ञानु विज्ञानु च.

विज्ञापक N. pr. einer Gegend gaṇa कच्छादि zu P. 4, 2, 133. — Vgl.
वैज्ञापक.

विज्ञापयितर (vom caus. von 1. ज्ञि mit वि) nom. ag. der zum Sieg
hilft KĀTU. 13, 5.

विज्ञामन् (von जन् mit वि) adj. verwandt so v. a. entsprechend, cor-
respondierend (z. B. Glieder wie die Arme, Füße): यद्विज्ञामन्पहृषि व-
र्द्धन् भुवत् RV. 7, 50, 2. विज्ञाम्ना या अयचितः स्वयंमसः AV. 7, 76, 2. धि-
क्षयाः ÇAT. Br. 3, 6, 2, 1.

विज्ञामातर m. wohl so v. a. ज्ञामातर RV. 1, 109, 2. nach NĪR. 6, 9
ein uneigentlicher Tochtermann, im Süden nenne man so den Mann,
der sein Weib durch Kauf erlangt hat (weil er nicht von tüchtiger Qua-
lität sei DEV.).

विज्ञामिन् adj. blutsverwandt oder überh. verwandt (Gegens. अज्ञामिन्)
RV. 10, 69, 12.

विज्ञावन् (von जन् mit वि) adj. Schol. zu P. 3, 2, 75. 6, 4, 41. VS. PĀR.
5, 6. leiblich, eigen: स्यान्नः सूनुस्तनयो विज्ञावा RV. 3, 1, 23.

विज्ञावत् (wie eben) adj. f. ०वतो die geboren hat AV. 9, 3, 13.

विज्ञिगीत und विज्ञिगीर्थ s. 2. गा mit वि.

विज्ञिगीषा (vom desid. von 1. ज्ञि mit वि) f. das Verlangen zu siegen,
— zu besiegen, — zu erobern R. 4, 9, 58. 61. KĀM. NĪTIS. 8, 55. 10, 40.

पाण्डवान् MBh. 8, 413. सुरलोकाय R. 7, 104, 15. तत्तद्वत्ताविज्ञिगीषया aus
Verlangen zu überwinden, unnütz zu machen KATHĀS. 36, 71. ०विर्वर्जित
als Erklärung von अयून, अयदरिक AK. 3, 1, 21 und H. 428 beruht auf
einer ungeschickten Auffassung von P. 8, 2, 49; vgl. Schol. zu 5, 2, 67.

विज्ञिगीषावत् (von विज्ञिगीषा) adj. zu siegen —, zu besiegen verlan-
gend NĪLAK. zu MBh. 1, 7096.

विज्ञिगीषिन् (wie eben) adj. dass.: अन्योऽन्यविज्ञिगीषिणौ MBh. 1, 7096.

विज्ञिगीषीय (wie eben) adj. (चतुर्थेषु) gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

विज्ञिगीषु (vom desid. von 1. ज्ञि mit वि) adj. zu siegen —, zu besie-
gen —, zu erobern verlangend, eroberungssüchtig ÇABDAM. im ÇKDr. M.
7, 155. MBh. 1, 2302. HARIV. 3840. R. 3, 22, 7. 4, 17, 11. 5, 80, 10. SUÇR. 1,
122, 5. KĀM. NĪTIS. 8, 3, 4. 6. RAGH. 1, 7. VARĀH. BRH. S. 15, 16. 16, 39.
Spr. 2885. 3911. Hir. 94, 13. 119, 20. fg. रिपुवत् KATHĀS. 47, 121. वसु-
धराम् MBh. 1, 4448. संसार 3, 126. der in einer Disputation den Sieg
davonzutragen wünscht SARVADARÇANAS. 114, 4.

विज्ञिगीषुता (von विज्ञिगीषु) f. das Verlangen Eroberungen zu machen
KATHĀS. 18, 84. fg.

विज्ञिगीषुव (wie eben) n. dass. KĀM. NĪTIS. 8, 40.

विज्ञिग्राह्यिषु (vom desid. des caus. von ग्रह् mit वि) adj. Jmd (acc.)
in einen Kampf zu verwickeln beabsichtigend BHATṬ. 4, 34.

विज्ञिघर्त्स (2. वि + ज्ञिघत्सा) adj. dem Hunger nicht unterliegend,
nicht hungrig werdend ÇAT. Br. 14, 7, 2, 28. KĀND. Up. 8, 7, 1 (fälschlich
ऽवि ० gedr.). SARVADARÇANAS. 55, 1 (०घत्सा fälschlich WILSON, Sel.
Works I, 43).

विज्ञिघांसु (vom desid. von हन् mit वि) adj. zu schlagen —, zu tödten
beabsichtigend (mit acc. der Person) MBh. 3, 14371. 14373. fg. Bhāḡ. P.
10, 17, 5. zu vernichten, zu entfernen wünschend: दुःखम् MBh. 5, 741.

विज्ञिघ्न (vom desid. von ग्रह् mit वि) adj. zu kriegen —, Feindselig-
keiten anzufangen begierig RĪGĀ-TAR. 8, 1997.

विज्ञिज्ञासा (vom desid. von 1. ज्ञा mit वि) f. das Verlangen zu erfah-
ren, — kennen zu lernen, Erkundigung ÇAT. Br. 14, 6, 1, 1. MBh. 12,
11921. तद्विज्ञिज्ञासया 1, 4391. Bhāḡ. P. 1, 9, 16.

विज्ञिज्ञासितव्य (wie eben) adj. was zu erfahren —, kennen zu lernen
man wünschen muss KĀND. Up. 7, 16, 1. 17, 1.

विज्ञिज्ञासु (wie eben) adj. zu erfahren —, kennen zu lernen begierig
R. 5, 56, 75. तव von dir MBh. 12, 3108.

विज्ञिज्ञास्य (wie eben) adj. = विज्ञिज्ञासितव्य ÇAT. Br. 14, 4, 2, 15. fg.
JĀÉN. 3, 191. ÇĀṆK. zu BRH. ĀR. Up. S. 290.

विज्ञित adj. s. u. 1. ज्ञि mit वि; n. Gewonnenes; Sieg ÇAT. Br. 1, 5, 3,
21. 4, 2, 1, 7. 3, 3, 5. 16. LĀṬI. 9, 10, 7.

विज्ञितारि (वि ० + अरि Feind) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 35, 15.

विज्ञिताश्च (वि ० + अश्च) m. N. pr. eines Sohnes des Pṛthu Bhāḡ. P.
4, 9, 18. 22, 54.

विज्ञितासु (वि ० + असु) m. N. pr. eines Muni KATHĀS. 69, 101. fgg.